

ပနီယံ - နံပါတ် ရှစ်

တတိယမျဉ်းကကြောင်း အနှစ်ချုပ်

Jeff Pippenger

2025-03-17

Seleucus III Ceraunus သည် ဘီစီ ၂၂၆ မှ ၂၂၃ ခုနှစ်အထိ မင်းကြီးအဖြစ် အချိန်တိုအတွင်းသာ အုပ်စိုးခဲ့ပါပြီ။ ထိုနောက် လုပ်ကံပြုတ်ဖျက်ခံရခြင်းဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် မရှင်းလင်းသော အခြေအနေများအောက်တွင် သေဆုံးသွားခြင်းဖြစ်စေ ကြုံတွေ့ခဲ့သည်။ Seleucus III သည် Antiochus III ၏ တိုက်ရိုက်အရင်ဆက်ခံသူ ဖြစ်သည်။ ဤအစစ်အမှန်တရားသည် ဆယ်ပိုဒ်ရီ “သားများ” ကို ကိုယ်စားပြုကြပြီး ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် Reagan နှင့် Bush ကိုလည်း ကိုယ်စားပြုကြသည်။

သို့ရာတွင် သူ၏သားတို့သည် လုံ့ဆော်ခံရ၍၊ အင်အားကြီးမားသော စစ်တပ်အစုအဝေးကို စုဝေးစုဝေးစုကြိုဆိုမည်။ ထိုအထဲမှ တစ်ယောက်သည် အမှန်ပင် လာ၍ လျှို့ဝှက်သကဲ့သို့ တိုက်ခိုက်လျက် ဖြတ်သန်းသွားလိမ့်မည်။ ထိုနောက် သူသည် ပနီလာ၍ မိမိ၏ ခံတပ်တိုင်အောင်ပင် ထပ်မံလုံ့ဆော်ခံရလိမ့်မည်။ ဒီယလေ ၁၁:၁၀။

အခန်းငယ် ဆယ်သည် တတိယမကြောက်လှိုင်းဖြစ်ပြီး ၁၉၈၉ ခုနှစ်ရှိ “အဆုံးကာလ” ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ၎င်းသည် အခန်းကြီးတစ်ဆယ့်တစ်၏ အခန်းငယ် လေးဆယ်နှင့် ဟရောယ ၈:၈ တို့နှင့် ဆက်စပ်ညီညွတ်နေသည်။ ဤအခန်းငယ်သုံးခု၏ ဆက်နွယ်မှုက အခန်းငယ် ဆယ့်တစ်သည် လက်ရှိ ယူကရိန်းစစ်ပွဲကို ကိုယ်စားပြုကြောင်း ဖော်ထုတ်ပြသပါပြီ။ အခန်းငယ် ဆယ့်တစ်တွင် တင်ပြထားသော ရာဖီအာစစ်ပွဲ၌ ဆန်ကျင်ဘက်ပိုင်ဖက်များအဖြစ် ကိုယ်စားပြုထားသူများမှာ ပူတင်နှင့် ဇီလင်စကီးတို့ဖြစ်ကြသည်။ အခန်းငယ် ဆယ့်နှစ်သည် ယူကရိန်းစစ်ပွဲ၏ နောက်ဆက်တွဲအခြေအနေနှင့် ပူတင်၏ ကံကမ္ဘာကို ဖော်ပြသည်။ အခန်းငယ် ဆယ့်သုံးမှ ဆယ်ငါးအထိသည် ဟနီယုမ်စစ်ပွဲဖြစ်သည်။

အခန်းငယ် ၁၀ ၏အဓိကခေါင်းစဉ်မှာ “အဆုံးကာလ” ဖြစ်ပြီး “အဆုံးကာလ” ၌ သမုမာတရားဖွင့်ထုတ်ခံရခြင်းနှင့် ဆက်နွယ်သည့် အခြေခံစည်းမျဉ်းများနှင့် ကိုက်ညီသကဲ့သို့၊ အခန်းငယ်တစ်ခုတည်းသာ ဖြစ်သော်လည်း ထိုအခန်းငယ်တွင် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုင်ရာ မျဉ်းကကြောင်းအများအပြားကို ကိုယ်စားပြုဖော်ပြထားသည်။ အခန်းငယ် ၁၀ သည် အခန်းငယ် ၄၀ ၏ ဖုံးကွယ်ထားသော သမိုင်း၏အစကို ဖော်ထုတ်ပြသပါပြီ။ ထိုအရာသည် တတိယကောင်းကင်တမန်၏ လှုပ်ရှားမှုနှင့် တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်တို့၏ တံဆိပ်ခတ်ခြင်းတို့၏ အစကို မှတ်သားပေးသည်။

ဤကျမ်းပိုဒ်သည် ကူရှာယ အခန်းကြီး ၇ ၌ စတင်သော ရူပါရုံတွင် ဖော်ထုတ်ထားသည့် လဝေဝတုတရာကျမ်း အခန်းကြီး ၂၆ ၏ “ခုနစ်ကာလ” များကို ဆက်စပ်ပေးထားသည်။ ထိုဆက်စပ်မှုသည် ဘုရားသဘာဝနှင့် လူသဘာဝတို့၏ ပေါင်းစည်းခြင်းကို အမှတ်အသားပြုထားပြီး ယင်းသည် အစုစုလား၏ တတိယဘေးဒဏ်ဖြစ်သော သတုတမတံပိုးမှတ်သံ အချိန်အတွင်း ဘုရားကပြည့်စုံခြင်း၏ နက်နဲရာဇဝတ်တရားကို ပြီးစီးစေခြင်းဖြစ်သည်။

ဤကျမ်းပိုဒ်သည် 1989 ခုနှစ်ကို အဆုံးကာလအဖြစ် သတ်မှတ်ပြသလျက်၊ လဝေဝတုတရာကျမ်း အခန်း ၂၆ ရှိ “ခုနစ်ကျမ်း” နှင့် ဆက်စပ်မှုအားဖြင့် William Miller ၏ အခြေခံသမုမာတရားနှင့် 1863 ခုနှစ်၏ ပုန်ကန်မှုကိုလည်း ထည့်သွင်းပါဝင်စေသည်။ ဤကျမ်းပိုဒ်သည် အပိုဒ် ၄၀ ၏ ဖုံးကွယ်ထားသော သမိုင်းကို စတင်ဖော်ပြသည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းသည် 1989 ခုနှစ်တွင် အဆုံးကာလ၌ ရောက်ရှိလာသော အသိပညာတိုးပွားခြင်း၏ မရှိမဖြစ်လိုအပ်သော အစိတ်အပိုင်းတစ်ရပ်ဖြစ်ပြီး အပိုဒ် ၄၀ ၏ ဖုံးကွယ်ထားသော သမိုင်းကို ဖွဲ့စည်းထားသည့် ပြင်ပဖြစ်ရပ်များ၏ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုင်ရာကို

စတင်ပေးသည်။ ထို့ပြင် “ခန့်ခွဲမှု” နှင့် ၎င်း၏ ဆက်စပ်မှုအားဖြင့် 1989 ခန့်ခွဲမှုနှင့် တနင်္ဂနွေနေ့ပဒေ
အကဲဖြတ်မှု သမိုင်းအတွင်းပိုင်း၌ ဖြစ်ပေါ်သည့် အတွင်းပိုင်းဖြစ်ရပ်များကိုလည်း
သတ်မှတ်ဖော်ထုတ်ပေးသည်။

ဆယ်ဟူသော အရေအတွက်သည် စမ်းသပ်ခြင်း၏ သင့်ကတေဖစ်ပီပြီ ထိုအခန်းငယ်များသည်
အမှန်တရားကို နားလည်ခြင်းအပေါ် အလေးပေးထားသော ဟရောယ ၇ ၏ ရူပါရုံနှင့်
ဆက်စပ်လျက်ရှိသည်။

အကဲဖြတ်မှုကား၊ ရှိရှိဦးခေါင်းသည် ဒမာသက်ဖစ်၏။ ဒမာသက်၏ဦးခေါင်းသည် ရေဇိန်ဖစ်၏။
ခြောက်ဆယ့်ငါးနှစ်အတွင်း၌ ဖေရိမ်သည် လူမျိုးမဟုတ်တော့အောင် ချိုးဖျက်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။
ဖေရိမ်၏ဦးခေါင်းသည် ရှုမာရိဖစ်၏။ ရှုမာရိ၏ဦးခေါင်းသည် ရမောလျ၏သားဖစ်၏။ သင်တို့သည်
မယုံကညြံလျှင် အမှန်ပင် တည်ကညြံခြင်းသို့ မရောက်ကညြံမိမည်။ ဟရောယ ၇:၈၊ ၉။

“ခေါင်း” သည် မြို့ပြတစ်မြို့(ရှုမာရိနှင့် ဒမာစကကတ်) ကိုလည်းကောင်း၊ ရှင်ဘုရင်တစ်ပါး (ရေဇိန်နှင့်
ရမောလိယသား ပကော) ကိုလည်းကောင်း ကိုယ်စားပြုကြခြင်း သင်မယုံကညြံလျှင်၊ သင်သည်
မတည်မမြဲပင်။ အပန်အလှန် အစားထိုးသုံးနိုင်သော ထိုသင့်ကတေသုံးမျိုးကို ဟရောယ အခန်း ၈၊
အခန်းငယ် ၈ ၏ အကဲဖြတ်မှုအရာအတွင်း၌ (အခန်း ၇ နှင့် တူညီသော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံဖစ်သည်)
နားမလည်လျှင်၊ ထိုနောက် အခန်းငယ် ၁၁ မှ ၁၅ ထိတွင် ပူတင်နှင့် ရှုမာကို တောင်ဘက်ရှင်ဘုရင်အဖစ်
သတ်မှတ်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

ထိုကဲဖြတ်မှု ယခု ကညြံရလော့၊ ထာဝရဘုရားသည် မဖြစ်ရေကို သူတို့အပေါ်သို့
တက်လာစေတော်မူမည်။ ထိုရေသည် အားကြီး၍ များပဉ္စသော ရေဖစ်၏။ အာရှရှိရှင်ဘုရင်နှင့်
သူ၏ ဘုန်းအသရေ အလုံးစုံပင် ဖစ်၏။ သူသည် မိမိ၏ ချွေးကဲခြင်းအပေါ်အပေါ်သို့
တက်လာ၍ မိမိ၏ ကမ်းပါးအလုံးစုံကို လျှံကျွတ်သွားမည်။ ထို့ပြင် ယုဒပြည်ကို ဖြတ်သန်းလျက်၊
လျှံတက်၍ ကျွတ်လွန်သွားမည်။ လည်ပင်းတိုင်အောင် ရောက်မည်။ အို ကုမုမာနုလေ၊ သူ၏
အတောင်တို့ကို ဖြေကျက်ခြင်းသည် ကိုယ်တော်၏ပြည်၏ အနံ့အပြားတစ်လျှောက်လုံးကို
ပညြံစေမည်။ ဟရောယ 8:7၊ 8။

အခန်းငယ် ၁၀ ၏ အဓိကအကဲဖြတ်မှုအရာမှာ အဆုံးကာလ၌ စတင်ကာ တနင်္ဂနွေနေ့ပဒေ၌
စုံစမ်းစစ်ဆေးခြင်းကာလ၏ ပိတ်သိမ်းခြင်းသို့ ဦးတည်သွားသော အဆင့်သုံးဆင့်ပါသော
စမ်းသပ်ခြင်းလုပ်ငန်းစဉ်တစ်ရပ်ဖစ်သည်။

ထိုအခါ သူက၊ “ဒီယလေ၊ သင်၏လမ်းကိုသွားလော့။ အကဲဖြတ်မှုကား ဤစကားများသည်
အဆုံးကာလတိုင်အောင် ပိတ်ထား၍ တံဆိပ်ခတ်လျက်ရှိ၏။ လူအများတို့သည်
သန်စင်ခြင်းခံရကညြံမိမည်။ ဖျံဖြင့်စခေခြင်းခံရကညြံမိမည်။ စမ်းသပ်ခြင်းကိုလည်း ခံရကညြံမိမည်။
သို့ရာတွင် ဆိုးယုတ်သောသူတို့သည် ဆိုးယုတ်စွာပြုကြကညြံမိမည်။ ဆိုးယုတ်သောသူတို့တွင်
တစ်ယောက်မျှ နားလည်ကညြံမိမည်မဟုတ်။ သို့သော် ပညာရှိသောသူတို့သည်
နားလည်ကညြံမိမည်။” ဒီယလေ ၁၂:၉၊ ၁၀။

“အဆုံးကာလ” တွင် ဒန်နီယလ၏စာအုပ်သည် “တံဆိပ်ဖျက်၍ ဖွင့်လှစ်” ခံရပီပြီ၊
“သန်ရှင်းစင်ကညြံစခေခြင်း၊ ဖျံဖြင့်စခေခြင်း၊ စမ်းသပ်စစ်ဆေးခြင်း” ဟူ၍ ကိုယ်စားပြုထားသည့်
အဆင့်သုံးဆင့်ပါ စမ်းသပ်မှုလုပ်ငန်းစဉ်တစ်ရပ် စတင်သည်။ “ပညာရှိသူတို့” သည် နားလည်ကြ၏။
“ဆိုးယုတ်သူတို့” သည် နားမလည်ကြ။ သူတို့၏ နားမလည်ခြင်းသည်၊ မိန်းကလေးအပျိုဆယ်ဦး၏
ဥပမာ၌ သူတို့၌ ဆီမရှိခြင်းကဲ့သို့ပင်၊ သူတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းသို့ ရောက်စေ၏။

ငါ၏လူတို့သည် အသိပညာမရှိခြင်းကြောင့် ဖျက်ဆီးခြင်းကိုခံရကုန်၏။ သင်သည် အသိပညာကို ပယ်ချခဲ့သောကြောင့်၊ ငါသည်လည်း သင့်ကို ပယ်ချမည်။ သင်သည် ငါ့အတွက် ယဇ်ပုရဇာဟိတ်မဖြစ်ရ။ သင့်ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တရားကို သင်မလေ့လာခဲ့သောကြောင့်၊ ငါသည်လည်း သင့်သားသမီးတို့ကို မလေ့လာမည်။ ဟောရှု ၄:၆။

“ငါ၏လူမျိုး” ဟူသောစကားသည် ပဋိညာဉ်တော်နှင့်ဆိုင်သော လူမျိုးကို ဆိုလိုသည်။ ထိုပဋိညာဉ်တော်နှင့်ဆိုင်သော လူမျိုးသည် “အသိပညာမရှိခြင်း” ကြောင့် ပယ်ရှားခြင်းခံရမည်သာမက ဖျက်ဆီးခြင်းကိုလည်း ခံရမည်ဖြစ်သည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် တနှင့်ဂနွေနေ့ပွဲပဒေသသည် အရာများကို မလေ့လာကြခြင်း သို့မဟုတ် အောက်မေ့ခြင်းဖြစ်ပေါ်ရာ လမ်းမှတ်တိုင်ဖြစ်သည်။ “ဓမ္မမနုဇေကို အောက်မေ့၍ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေ” ဟူသောအရာသည် ထိုအချိန်တွင် ပစ္စုပ္ပန်အမှန်တရားဖြစ်သည်။ ထိုနရောဗွဲပင် တုရုမ္မီ၏ ပြည်တန်ဆာမကို အောက်မေ့ခြင်းခံရသည်။ ထိုနရောဗွဲပင် ဗျာဒိတ်ကျမ်း၌ ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း ဘုရားသခင်သည် ဗာဗုလုန်၏ အပစ်များကို အောက်မေ့တတ်မူသည်။

ထိုနောက် ကောင်းကင်မှ အခြားသောအသံတစ်သံကို ငါကပြော၏။ “ငါ၏လူမျိုးတို့၊ သူမ၏အပစ်များတွင် သင်တို့သည် မပါဝင်မိကုန်ရန်နှင့်၊ သူမ၏ဘေးဒဏ်များကို သင်တို့သည် မခံရကုန်ရန်၊ သူမထံမှ ထွက်ကပြောစေ။ အကခြင်းမူကား၊ သူမ၏အပစ်များသည် ကောင်းကင်တိုင်အောင် ရောက်ရှိလာပြီဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်သည် သူမ၏ဒုစရိုက်များကို သတိရတတ်မူပြီ။ သူမသည် သင်တို့အား ဆုပေးခဲ့သကဲ့သို့ သူမအားလည်း ဆုပေးကပြောစေ။ သူမ၏အကျင့်များအတိုင်း နှစ်ဆပေးပေးကပြောစေ။ သူမက ဖြည့်ထားသောခွက်ထဲ၌ သူမအတွက် နှစ်ဆဖြည့်ပေးကပြောစေ။” ဗျာဒိတ် ၁၈:၄-၆။

ထိုအချိန်၌ပင် ကလေးများ၊ သို့မဟုတ် လောဘိကယာ အက်ဒဗင်တစ်ဝါဒ၏ ပရောဖက်ပြုထားသော နောက်ဆုံးမျိုးဆက်သည် ဖြတ်တောက်ပယ်ရှားခြင်းခံရသည်။ ထိုအချိန်၌ပင် ဒံယလေက “ဆိုးညစ်သူများ” ဟု ခေါ်ဆိုသောသူတို့သည် မိမိတို့က ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တရားကို “မလေ့လာ” ခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားပြောပြပြီး သူတို့ မလေ့လာခဲ့သော ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တရားအပိုင်းမှာ ဘုရားသခင်၏ ပရောဖက်ဆိုင်ရာ စည်းမျဉ်းများ သို့မဟုတ် ပညတ်များပင် ဖြစ်သည်။ အကခြင်းအရာဆက်စပ်မှုအရ ရှင်းလင်းစွာ ဖော်ပြထားသည်မှာ၊ ဒံယလေကျမ်း၏ တံဆိပ်ဖြေဖွင့်ခြင်းခံရသောအခါ တိုးပွားလာသော “အသိပညာ” ကို သူတို့ ချီတုနကေပြည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ဒံယလေသည် “ပညာရှိသူများ” ကို “ဆိုးညစ်သူများ” နှင့် နှိုင်းယှဉ်ထားပြီး ယရှေသည် “ပညာရှိသော ကညာများ” ကို “မိုက်မသော ကညာများ” နှင့် နှိုင်းယှဉ်ထားသည်။ အာမုတ်သည် အရှေ့ မြောက်နှင့် သမုဒ္ဒရာများအားဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသော ပရောဖက်ဆိုင်ရာ သတင်းစကားကို မတွေ့နိုင်သော သူတို့ကို “လှပသော ကညာများ” ဟူသော တူညီသော အစုအဝေးအဖြစ် သတ်မှတ်ဖော်ပြသည်။

“ကပြောရလေရာ၊ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ပြည်တစ်ပြည်လုံး၌ ငါသည် အငတ်ဘေးကို ပို့မည်။ ထိုအငတ်ဘေးသည် မုန်မရှိ၍ ဖြစ်သောအငတ်ဘေးမဟုတ်၊ ရေငတ်ခြင်းလည်း မဟုတ်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်တို့ကို ကြားနာရခြင်း၏ အငတ်ဘေး ဖြစ်၏။ ထိုနောက် သူတို့သည် ပင်လယ်တစ်ဖက်မှ ပင်လယ်တစ်ဖက်သို့လည်းကောင်း၊ မြောက်ဘက်မှ အရှေ့ဘက်တိုင်အောင်လည်းကောင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ရှာဖွေရန် ဤအရပ်အနှံ့ အနှံ့ပွားလွှားကပြောသည်။ သို့ရာတွင် မတွေ့ရကပြောထိုနည်း၌ လှပသော အပျိုကညာတို့နှင့် လူငယ်တို့သည် ရေငတ်ခြင်းကြောင့် မပေးလဲကျကပြောမိမည်။ ရှာမရ၏ အပစ်ကို တိုင်တည်ကျိန်ဆို၍ ‘အို ဒန်၊ သင်၏ဘုရား အသက်ရှင်၏’ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ‘ဗရေရှေ၏ နည်းလမ်း အသက်ရှင်၏’ ဟူ၍လည်းကောင်း ဆိုကပြောသူတို့သည်ပင် လဲကျ၍ နောက်တဖန် မထကပြောစေ။” အာမုတ် ၈:၁၁-၁၄။

သူတို့ မတွေ့နိုင်သော သတင်းစကားကို သူတို့သည် "ပင်လယ်တစ်ဖက်မှ ပင်လယ်တစ်ဖက်သို့လည်းကောင်း၊ မမြောက်ဘက်မှ အရှေ့ဘက်သို့တိုင်အောင်လည်းကောင်း လှည့်လည်ရှာဖွေ" နသော နရောအားဖြင့် ကိုယ်စားပြုပေးပေးထားသည်။ အာမတ်က ဤ "လှပသော အပျိုကညာများ" သည် "ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်" ကို ကြားနာခြင်း၌ "အစာခေါင်းပါးခြင်း" အတွင်း ရှိနေကြသည်ဟု ဆိုပြီး "ထိုနေ့၌ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ရှာဖွေရန် ဟိုမှဒီသို့ ပြေးလွှားကြလိမ့်မည်။ သို့သော် မတွေ့နိုင်ကြဟုလည်း ဆိုသည်။ အဆုံးကာလ၌၊ အခန်းကြီး ၁၁ ၏ အခန်းငယ် ၄၀ နှင့်လည်းကောင်း၊ အခန်းကြီး ၁၁ ၏ အခန်းငယ် ၁၀ နှင့်လည်းကောင်း ကို ပြည့်စုံစေခြင်းအဖြစ် ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် ဒီယလေကျမ်းမှ ဖွင့်လှစ်နားလည်စေသော သတင်းစကားကို အခန်းကြီး ၁၁ ၏ နောက်ဆုံး အခန်းငယ်နှစ်ခုတွင် အနှစ်ချုပ်ဖော်ပြထားသည်။

သို့ရာတွင် အရှေ့ဘက်မှလည်းကောင်း၊ မမြောက်ဘက်မှလည်းကောင်း သတင်းများသည် သူ့ကို စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေလိမ့်မည်။ ထိုကမ္ဘာ၌ သူသည် များစွာသောသူတို့ကို ဖျက်ဆီးရန်နှင့် လုံးဝပယ်ရှင်းရန် အလွန်ပြင်းထန်သော အမျက်ဒေါသဖြင့် ထွက်သွားလိမ့်မည်။ ထိုပညာ သူသည် ပင်လယ်များအကြားရှိ ဘုန်းအသရတော်နှင့် ပြည့်စုံသော သန့်ရှင်းသောတောင်ပေါ်၌ မိမိနန်းတော်၏ တံတော်များကို စိုက်ထူလိမ့်မည်။ သို့သော် သူသည် မိမိအဆုံးသို့ ရောက်လိမ့်မည်ဖြစ်၍၊ သူ့ကို ကူညီမည့်သူ တစ်ဦးမျှ ရှိလိမ့်မည်မဟုတ်။ ဒီယလေ ၁၁:၄၄၊ ၄၅။

ဆီမရီသော မိုက်မဲသော၊ လှပသောလည်း ဆိုးယုတ်သော အပျိုကညာတို့၊ ထိုနည်းတူ ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဘုရားသခင်၏ ပညာနှင့် ပညတ်တရားကိုလည်းကောင်း ငြင်းပယ်ခဲ့သော အရှေ့၊ မမြောက်နှင့် ပင်လယ်တို့၏ သတင်းစကားသည် တနှင့်ဂန္ဓနေပညတ်တရားအချိန်၌ ဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်၌ အောက်မေ့ခြင်းခံရ၏။ အခန်းငယ် ၁၀ မှ ၁၅ အထိ၌ တိုက်ပွဲသုံးရပ်ကို ဖော်ပြထားသည်။ ငါသည် ဤတိုက်ပွဲသုံးရပ်ကို သမိုင်းကခြားသုံးခုအဖြစ် ခွဲခြားထားသော်လည်း၊ ၎င်းတို့ကို အတူတကွ စဉ်းစားလျှင် လိုင်းတစ်ကခြားတည်းလည်း ဖြစ်ကြသည်။ အကခြားမူကား အခန်းငယ် ၁၀ သည် "အဆုံးကာလ" ကို ဖွင့်လှစ်ပြီး ထိုကမ္ဘာ၌ အဆင့်သုံးဆင့်ပါသော စမ်းသပ်မှုလုပ်ငန်းစဉ်တစ်ရပ်ကို စတင်စေသောကမ္ဘာ ဖြစ်သည်။

အခန်းငယ် ၁၀ သည် လဝေကျမ်း ၂၆ ၏ "ခုနှစ်ကျိမ်" နှင့် ဆက်စပ်နေပေပြီး ထိုကမ္ဘာ၌ အက်ဒီဗင်တစ်ဝါဒ၏ အခြေခံများနှင့် ဝီလျံ မီလာ၏ အမှတ်တော်နှင့်လည်း ဆက်နွယ်နေသည်။ အဆင့်သုံးဆင့်ထဲမှ ဒုတိယအဆင့်မှာ အမည်ဆိုင်ရာ စမ်းသပ်မှုဖြစ်ပြီး အခန်းငယ် ၁၁ ၏ အလင်းနှင့် ယူကရိန်းစစ်ပွဲ ပေါ်ထွက်ဖွင့်လှစ်လာသည့်အချိန်တွင် စတင်ခဲ့သည်။ ဒုတိယစမ်းသပ်မှုသည် အမည်ဆိုင်ရာဖြစ်ပြီး ဘုရားသခင်၏ ပရောဖက်ပျံနှုတ်ကပတ်တော်၏ အလင်းထဲ၌ လက်ရှိဖြစ်ရပ်များကို ကျွန်ုပ်တို့ သိမြင်ခဲ့ခြင်းနှင့်စွမ်းနှင့် ဆိုင်သော စမ်းသပ်မှုတစ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ တတိယစမ်းသပ်မှုမှာ အခန်းငယ် ၁၅ ၏ ပန်နီယံစစ်ပွဲဖြစ်ပြီး ထိုနေ့ရော၌ ရှိမုန် ဗာရယာနာ၏ အမည်ကို ပတေရူဟု ပြောင်းလဲပေးခဲ့သကဲ့သို့၊ ထိုသို့အားဖြင့် အခန်းငယ် ၁၆ ၏ တနှင့်ဂန္ဓနေပညာ၌ စမ်းသပ်ခွင့်ကာလ မပိတ်မီ အချိန်အနည်းငယ်တွင် တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်တို့၏ တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို အမှတ်အသားပုဒ်ဖြစ်သည်။

ပုဒ်မ ၁၀၊ ၁၁ နှင့် ၁၅ တို့က ကိုယ်စားပြုထားသော တိုက်ပွဲသုံးကျိမ်တွင် Antiochus Magnus ပေါ်ထွက်လာမှုကို ကျွန်ုပ်တို့ စဉ်းစားသုံးသပ်သည့်အခါ၊ ပုဒ်မ ၉ မှ ၁၆ အထိရှိ သမိုင်းတွင်လည်း သမာကျမ်းစာ၏ ပရောဖက်ပျံချက်ဆိုင်ရာ မိစ္ဆာပရောဖက်၏ ပေါ်ထွန်းခြင်းနှင့် ကျဆုံးခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ မငြိတွေ့ရပါ။

အခန်းငယ် ၁ မှ ၄ အထိသည် နဂါးအာဏာ၏ ထွန်းကားလာခြင်းနှင့် ကျဆုံးခြင်းကို ဖော်ပြသည်။ အခန်းငယ် ၉ နှင့် ၁၀ တို့သည် အလိုက်သင့်စွာ ၁၇၉၈ နှင့် ၁၉၈၉ ကို သတ်မှတ်ဖော်ပြကြပြီး

ထိုသို့ပုဂ္ဂိုလ်ခင်းအားဖြင့် အခန်းငယ် ၉ မှ ၁၆ အထိသည် မိစ္ဆာပရောဖက်၏ ထွန်းကားလာခြင်းနှင့် ကျဆုံးခြင်းကို ဖော်ပြသည်။ အခန်းငယ် ၄၀ မှ ၄၅ အထိသည် သားရဲ၏ ထွန်းကားလာခြင်းနှင့် ကျဆုံးခြင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။ အခန်းငယ် ၉ နှင့် ၁၀ တို့သည်လည်း အခန်းငယ် ၄၀ တွင် ဖော်ပြထားသော "အဆုံးကာလ" နှစ်ကမ္ဘာနှင့် ၁၇၉၈ နှင့် ၁၉၈၉ တို့၌ အပိုင်ညီညွတ်နေသည်။

"အဆုံးကာလ" ကို နားလည်မှားယွင်းခြင်းသည် ပရောဖက်ပျောက်များကို မည်သည့်နေရာတွင် အကျိုးဝင်အောင် အသုံးချရမည်ဆိုရာ၌ ရုပ်ထွေးမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေကေခြင်းကို ညီအစ်မ ဝိုက်က ကျွန်ုပ်တို့အား ပြောသားစွာ အသိပေးထားသည်။

"ယနေ့ကာလ၌လည်း၊ 1897 ခုနှစ်တွင်၊ ပထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယ ကောင်းကင်တမန်တို့၏ သတင်းစကားများအတွင်း ပါဝင်သည့် စမ်းသပ်သောသတင်းစကား၌ အတွဲအကျဲမြဲရှိသဖြင့်၊ လူများစွာတို့သည် ထိုအရာတူညီသောအမှုကို လုပ်ဆောင်လျက်ရှိကြသည်။ ဤသတင်းစကားများသည် အနာဂတ်တွင်သာ ဖြစ်ပေါ်မည့်အရာများဖြစ်ကြောင်း သက်သေပြောဖွဲ့ရန် ကျမ်းစာတော်ကို စူးစမ်းလေ့လာနေသောသူများ ရှိကြသည်။ သူတို့သည် ထိုသတင်းစကားများ၏ မှန်ကန်မှုကို စုဆောင်းတင်ပြကြပြန်လည်း၊ ပရောဖက်ပျောက်ခံခြင်းအတွင်း ၎င်းတို့အား သင့်လျော်သော နေရာမပေးကြ၊ ထိုကဲ့သို့သောသူများသည် သတင်းစကားများကို မည်သည့်နေရာ၌ တည်ထားရမည်ဆိုသည်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ လူတို့ကို လွဲမှားစေမည့် အနုတရားရှိကြသည်။ သူတို့သည် အဆုံးကာလ၏ အချိန်ကိုလည်းကောင်း၊ သတင်းစကားများကို မည်သည့်အချိန်၌ တည်ထားရမည်ကိုလည်းကောင်း မမြင်၊ မနားလည်ကြ၊ ဘုရားသခင်၏နိဒါန်းသည် ခြေသံမကင်းနိုင်သကဲ့သို့ တိတ်ဆိတ်စွာ ချဉ်းကပ်လာလျက်ရှိသော်လည်း၊ ပညာရှိဟု ထင်ရသော၊ ကြီးမြတ်သည်ဟု သတ်မှတ်ခံရသော လူတို့သည် အကန့်အသတ်ရှိသော လူသားတို့ထံမှပင် စတင်ပေါ်ပေါက်လာသည်ဟု သူတို့ ယူဆသော 'အဆင့်မြင့်ပညာရင်း' အကြောင်းကို အချဉ်းနိုး ဝါကျဉ်းပြောဆိုလျက်ရှိကြသည်။ သူတို့သည် ခရစ်တော်၏ ကျလာခြင်းဆိုင်ရာ နိမိတ်လက္ခဏာများကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာ၏အဆုံးကိုလည်းကောင်း မသိကြ၊" Sermons and Talks, volume 1, 290.

အခန်းငယ် ၁၀ ၏အဓိကအကြောင်းအရာမှာ "အဆုံးကာလ" ဖြစ်ပြီး၊ အခန်းကဏ္ဍ ၁၁ တွင် "အဆုံးကာလများ" အများအပြားကို သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသည်။ အကယ်၍ သင်သည် အခန်းကဏ္ဍ ၁၁ ထဲရှိ "အဆုံးကာလများ" ကို "မမြင်မသိ၊ နားမလည်" လျှင်၊ "သတင်းစကားများကို မည်သည့်အချိန်၌ သတ်မှတ်ရမည်" ကို သင်မသိနိုင်ပါ။ သူမက "ကျမ်းစာများကို ရှာဖွေလေ့လာနေသူများ ရှိကြသည်" ဟုဆိုသည်။ ပရောဖက်အားလုံးနှင့်တူညီသကဲ့သို့ သူမ၏စကားများသည် နောက်ဆုံးသောနေ့ရက်များကို ရည်ညွှန်းပြောဆိုနေသောကြောင့်၊ နောက်ဆုံးသောနေ့ရက်များ၌ သူမ ဖော်ထုတ်ညွှန်ပြနေသူများမှာ အဆုံးကာလကို နားမလည်သော အုပ်စုတစ်စုဖြစ်ကြပြီး၊ ထိုကဲ့သို့ သူတို့သည် လကျပ်ပြန်နောက်တစ်ဖန် မထကပြောသော အာမုတ်၏ "လှပသော အပျိုကညာများ" လည်း ဖြစ်ကြသည်။

အခန်း ၁၁၊ အခန်းငယ် ၁ တွင် ဒါရီယုနှင့် ကိုရုသည် ၁၉၈၉ ခုနှစ်၌ အဆုံးကာလကို မှတ်သားပြောရန် အတူတကွ ရပ်တည်ကြသည်။ Ptolemy သည် ဘီစီ ၂၄၆ ခုနှစ်တွင် ဘာဗုလုန်သို့ သွား၍ မြောက်ပိုင်း၏ဘုရင်ကို အိဂျစ်ပညာ၌ အကျဉ်းသို့ ခေါ်ဆောင်ခဲ့ရာ၊ ထိုဖွဲ့စည်းသည် တစ်ဖန် အခန်းငယ် ၇ မှ ၉ အထိတွင် ကိုယ်စားပြုထားသည့် ၁၇၉၈ ခုနှစ်ကို ပုံဆောင်သကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ ထိုအခါသည် "အဆုံးကာလ" ဖြစ်ခဲ့သည်။ အခန်းငယ် ၁၀ သည် ၁၉၈၉ ခုနှစ်ရှိ "အဆုံးကာလ" ကို ဆိုလိုသည်။

၁၇၉၈ ခုနှစ်သည် ဘီစီ ၇၂၃ ခုနှစ်တွင် စတင်ခဲ့သော ကုသရလေမမြောက်နိုင်အံ့ပေါ့ ပျံ့နှံ့ခြင်း၏ နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးရာနှစ်ဆယ်၏ အဆုံးဖြစ်သည်။ ထိုနောက် နှစ်ပေါင်း တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခြောက်ဆယ်အကပြ ၅၃၈ ခုနှစ်တွင် ပုပ်ရဟန်းမင်းစနစ်သည် နှစ်ပေါင်း တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခြောက်ဆယ်တိုင်အောင် ၁၇၉၈ ခုနှစ်အထိ အုပ်စိုးခဲ့သည်။ ၁၇၉၈ ခုနှစ်သည် "အဆုံးကာလ" ဖြစ်သည်။ အကြောင်းမူကား ထိုနှစ်သည်

ခုနစ်ကာလ၏ အဆုံးဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဒံယလေ အခန်းကြီး၂၅၂ ဖော်ပြထားသော နှစ်ပေါင်း တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခြောက်ဆယ်နှင့် နှစ်ပေါင်း တစ်ထောင်နှစ်ရာကိုးဆယ်တို့၏ အဆုံးလည်း ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ၁၇၉၈ ခုနှစ်သည် “အဆုံးကာလ” ဖြစ်ပြီး၊ ထိုကကြောင့် ၅၃၈ ခုနှစ်သည်လည်း “အဆုံးကာလ” ဖြစ်သည်။ ၅၃၈ ခုနှစ်သည် ဘုရားသခင်၏ သန်ရှင်းရာဌာနတော်နှင့် ကိုယ်တော်၏ တပ်ဖွဲ့ကို ပါနီဒါဒက နှင်းချခွဲသော နှစ်ပေါင်း တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခြောက်ဆယ်၏ အဆုံးဖြစ်ပြီး ထိုကာလအပြီးတွင် ပုပ်ရဟန်းမင်းစနစ်သည် တူညီသော အလုပ်ကို တူညီသော ကာလပမာဏအတိုင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

၅၃၈ ခုနှစ်သည် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာစနစ်၏ အာဏာတိုးမြှင့်ခြင်းကို ကိုယ်စားပုဂ္ဂိုလ်၊ ထိုသို့ဖွင့် တနင်္ဂနွေနေ့ပွဲပဒေသလည်း ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာစနစ်၏ အာဏာတိုးမြှင့်ခြင်းကို ထပ်မံကိုယ်စားပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တနင်္ဂနွေနေ့ပွဲပဒေသသည် “အဆုံးကာလ” ကို သတ်မှတ်ဖော်ပြသည်။ ထိုကကြောင့် အခန်းငယ် ဆယ့်ခြောက်သားမက၊ အခန်းငယ် တစ်၊ ခုနှစ်မှ ကိုးထိနှင့် အခန်းငယ် ဆယ်တို့သည်လည်း “အဆုံးကာလ” ကို သတ်မှတ်မှတ်သားသား ဖော်ပြကြသည်။ ဤအမှန်တရားကို သတင်းစကားများကို မည်သည့်အချိန်၌ နုရောချသတ်မှတ်ရမည်ကို သိသောသူများက နားလည်ရမည်။ ပွန်ပေသည် ယရေရှလင်မြို့ကို သိမ်းယူသောအခါ အခန်းငယ် ဆယ့်ခြောက်ကို ပြည့်စုံစေခဲ့သည်။ သူ့နောက်တွင် ဂျူလီယပ်စ် စီဇာ၊ အင်ဂတ်စတပ်စ် စီဇာနှင့် တိုင်ဘီရီးယပ်စ် စီဇာတို့ လိုက်လာခဲ့ကြသည်။ ယရေ၏ မွေးဖွားခြင်းသည် “အဆုံးကာလ” တစ်ခုဖြစ်ပြီး၊ ထိုအရာသည် အင်ဂတ်စတပ်စ် စီဇာ၏ အချိန်ကာလ၌ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်။

ထိုနောက် နိုင်ငံတော်၏ ဘုန်းအသရေ၌ အခွန်ကောက်ခံစေသောတစ်ဦးသည် သူ၏အရာ၌ ထလာလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ရက်အနည်းငယ်အတွင်း သူသည် ဖျက်ဆီးခံရလိမ့်မည်။ သို့သော် အမျက်ဒေါသကြောင့်လည်း မဟုတ်၊ စစ်တိုက်ခြင်းအားဖြင့်လည်း မဟုတ်။ ဒံယလေ ၁၁:၂၀။

အခန်းတစ်ဆယ်တစ်၌ ဖော်ပြထားသော “အဆုံးကာလများ” ၏စာရင်းထဲသို့ အခန်းနှစ်ဆယ်လည်း ထပ်မံဖြည့်စွက်ထားပြီး၊ ခရစ်တော်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်ပင်၍ တင်သတ်စဉ် အုပ်စိုးခဲ့သော တိဗရေအို ကဲသာလည်း ထိုသို့ပင် ဖြစ်သည်။

ထိုမင်း၏ အရာ၌ ယုတ်မာသောသူတစ်ယောက် ထလိမ့်မည်။ နိုင်ငံတော်၏ ဘုန်းအာဏာကို သူအား မပေးကြသော်လည်း၊ သူသည် ငိုမြဲသက်စွာ ဝင်လာ၍ ချော့မော့သောစကားများဖြင့် နိုင်ငံတော်ကို ရယူလိမ့်မည်။ ရလေ့မ်းမိုးသကဲ့သို့သော စစ်တပ်များသည် သူ့ရှေ့မှ လွင့်ပါးကျော်လွှားခြင်းခံရ၍ ချိုးဖျက်ခြင်းခံရလိမ့်မည်။ ဟုတ်ပင်၊ ပဋိညာဉ်၏ မင်းသားလည်း ထိုနည်းတူ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဒံယလေ ၁၁:၂၁၊ ၂၂။

ခရစ်တော်သည် လူအများနှင့်အတူ အတည်ပျံ့ရန် ကြွလာတော်မူသော ပရောဖက်ပျံ့နှံ့ရာ ရက်သတုတပတ်၏ ဗဟိုတွင် လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်သည် တည်ရှိ၏။

ထိုသူသည် တစ်ပတ်ကာလတိုင်အောင် လူများစွာနှင့် ပဋိညာဉ်ကို အတည်ပျံ့သည်။ ထိုပတ်၏ အလယ်၌လည်း ယဇ်ပူဇော်ခြင်းနှင့် နံသာပူဇော်ခြင်းကို ရပ်တန့်စေမည်။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အရာများ ပျံ့နှံ့လွှမ်းမိုးခြင်းကြောင့် ထိုအရပ်ကို ပျက်စီးသုတ်သင်ခြင်းသို့ ရောက်စေမည်။ ထို့အပြင် အဆုံးသတ်ခြင်းတိုင်အောင်၊ ဆုံးဖြတ်ထားသောအရာသည် ပျက်စီးသုတ်သင်ခြင်းခံရသောအပေါ်သို့ သွန်းလောင်းခြင်းခံရမည်။ Daniel 9:27။

သီတင်းပတ်၏အလယ်၌ ပထမတစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခြောက်ဆယ်ရက်၏ အစနှင့် အဆုံးရှိသည်။ ထိုပထမတစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခြောက်ဆယ်ရက်သည် နောက်တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခြောက်ဆယ်ရက် စတင်သည့်နေ့ရော၌ပင် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ ထိုသီတင်းပတ်သည် သန်ရှင်းရာဌာနနှင့် တပ်အလုံးအရင်းကို နှင်းချသည့် အယူမှားဘုရားကိုးကွယ်မှုနှင့် ပုပ်ရဟန်းမင်းစနစ်တို့ကို နှစ်မျိုးစလုံး ကိုယ်စားပုဂ္ဂိုလ်

မကြောက်နိုင်ငံတော်အပေါ် ပန္နဲကျဲစခေငြိး ခုနစ်ကာလနှင့် ကိုက်ညီသည်။

ထိုနောက် သန်ရှင်းသူတစ်ပါး ပြောဆိုသည်ကို ငါကပြီးရ၏။ ထိုပြောဆိုသော သန်ရှင်းသူအား အခြားသန်ရှင်းသူတစ်ပါးက၊ “အစဉ်မပြတ် ပူဇော်သကကာနှင့်စပ်လျဉ်းသော ရူပါရုံ၊ ပျက်စီးခြင်းကို ဖြစ်စေသော လွန်ကျူးပစ်မှားခြင်း၊ သန်ရှင်းရာဌာနနှင့် ဗိုလ်ခံကြံ့ကို ခြေဖဝါးအောက်၌ နင်းချခေငြိးခံရစေမည့် အကြောင်းသည် အချိန်မည်မျှကပြမည်နည်း” ဟု မေးလေ၏။ ဒယလေ 8:13။

၅၃၈ သည် “အဆုံးကာလ” ဖြစ်ပြီး ၎င်းသည် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ရပ်၏ အဆုံးလည်းဖြစ်သော လက်ဝါးကပ်တိုင်နှင့် ကိုက်ညီသည်။ ၅၃၈ နှင့် လက်ဝါးကပ်တိုင်တို့သည် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ရပ်၏ အစနှင့် အဆုံး နှစ်မျိုးလုံးကို “အဆုံးကာလ” ဟူ၍ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ရပ်၏ အမှတ်အသားပြုထားကြောင်း သက်သေခံသူ နှစ်ဦးအဖြစ် တည်ရှိကြသည်။

အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်တစ်နှင့် နှစ်ဆယ့်နှစ်၊ အခန်းငယ် နှစ်ဆယ်၊ အခန်းငယ် တစ်ဆယ့်ခြောက်၊ အခန်းငယ် တစ်ဆယ်၊ အခန်းငယ် ခုနစ်မှ ကိုးအထိနှင့် အခန်းငယ် တစ်တိုအားလုံးသည် “အဆုံးကာလ” ကို မှတ်သားပြောနေကြသည်။ အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်သုံးတွင် မကာကာဘီယန် ယုဒလူမျိုးတို့က ခရစ်မတိုင်မီ ၁၆၁ မှ ၁၅၈ ခုနှစ်အတွင်း သာသနာမဲ့ ရောမနိုင်ငံနှင့် ပြုလုပ်ခဲ့သော မဟာမိတ်ဖွဲ့မှုကို ဖော်ပြထားသည်။ ဟတ်စမိုးနီယန် မင်းဆက်၏ သမိုင်းသည် ၎င်းတို့၏ ပထမဆုံး စစ်ပွဲမှစ၍ အဒေ ၇၀ ခုနှစ်တွင် ယရုရှလင်မြို့ဖျက်ဆီးခံရခြင်းအားဖြင့် အဆုံးသတ်သည်အထိ၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် ၁၈၄၄ ခုနှစ်မှ စတင်သော ဖောက်ပြန်သွားသည့် ပရိုတက်စတင့်ဝါဒကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ထို ၁၈၄၄ ခုနှစ်သည် အချိန်ဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ရပ်၏ အဆုံးဖြစ်သဖြင့် “အဆုံးကာလ” လည်း ဖြစ်သည်။ ထိုသမိုင်း၏ အဆုံးသည် အဒေ ၇၀ ခုနှစ်က ကိုယ်စားပြုထားသည့် တနင်္ဂနွေနေ့ ၂၃၃၅ အဆုံးသတ်သည်။

အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်သုံးသည် “အဆုံးကာလ” ကို ဘီစီ ၁၆၇ ခုနှစ်တွင် Modein စစ်ပွဲ၌လည်းကောင်း၊ အဒေ ၇၀ ခုနှစ်တွင်လည်းကောင်း ဖော်ထုတ်ထားပြီး၊ ထိုနှစ်ရပ်စလုံးသည် ၁၈၄၄ ခုနှစ်နှင့် တနင်္ဂနွေနေ့ ၂၃၃၅ကို အသီးသီး ကြိုပြင်ပုံဆောင်ပုံပြုထားသည်။ အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်သုံး၊ အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်တစ်နှင့် နှစ်ဆယ့်နှစ်၊ အခန်းငယ် နှစ်ဆယ်၊ အခန်းငယ် တစ်ဆယ့်ခြောက်၊ အခန်းငယ် တစ်ဆယ်၊ အခန်းငယ် ခုနစ်မှ ကိုးအထိနှင့် အခန်းငယ် တစ် တိုအားလုံးသည် “အဆုံးကာလ” ကို မှတ်သားဖော်ပြထားကြသည်။

အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်လေးသည် အယူဝါဒမဲ့ ရောမ၏ သုံးရာခြောက်ဆယ်နှစ်ကပြ အာဏာအထက်စီးမှုကို ဖော်ထုတ်သတ်မှတ်ထားသဖြင့်၊ ဘီစီ 31 ၌ စတင်ခြင်းနှင့် အဒေ 330 ၌ အဆုံးသတ်ခြင်းတို့ကို “အဆုံးကာလ” ဟု နှစ်မျိုးစလုံး သတ်မှတ်ပေးထားသည်။ အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်ခုနစ်နှင့် နှစ်ဆယ့်ကိုးသည် ထိုကာလ၏ အစနှင့် အဆုံး နှစ်မျိုးစလုံးကို ဖော်ထုတ်သတ်မှတ်ထားကြသည်။ ထို့ကြောင့် အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်လေး၊ အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်ခုနစ်၊ အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်ကိုး၊ အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်သုံး၊ အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်တစ်နှင့် နှစ်ဆယ့်နှစ်၊ အခန်းငယ် နှစ်ဆယ်၊ အခန်းငယ် ဆယ့်ခြောက်၊ အခန်းငယ် ဆယ်၊ အခန်းငယ် ခုနစ် မှ ကိုး အထိနှင့် အခန်းငယ် တစ်တိုအားလုံးသည် “အဆုံးကာလ” ကို ညွှန်ပြထားကြသည်။

အခန်းငယ် သုံးဆယ့်တစ်တွင် ပျက်စီးခြင်းကို ဖြစ်စေသော ရွံရာဖွယ်အရာကို ထားရှိခဲ့သည့်အချိန်အဖြစ် 538 ကို ဖော်ထုတ်ထားပြီး၊ အခန်းငယ် သုံးဆယ့်ခြောက်နှင့် လေးဆယ်တို့တွင် 1798 ကို “အဆုံးကာလ” ဟု သတ်မှတ်ထားသည်။ အခန်းငယ် သုံးဆယ့်တစ်ရှိ 538 နှင့် အခန်းငယ် သုံးဆယ့်ခြောက်နှင့် လေးဆယ်ရှိ 1798 တို့အပြင်၊ အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်ခုနစ်နှင့် နှစ်ဆယ့်ကိုး၊ အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်လေး၊ အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်သုံး၊ အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်တစ်နှင့် နှစ်ဆယ့်နှစ်၊ အခန်းငယ် နှစ်ဆယ်၊ အခန်းငယ်

တစ်ဆယ့်ခြောက်၊ အခန်းငယ် တစ်ဆယ်၊ အခန်းငယ် ခုနစ်ခု ကိုးအထိ၊ နှင့် အခန်းငယ် တစ်တိုအားလုံးသည်လည်း "အဆုံးကာလ" ကို ညွှန်ပြကြသည်။

"အဆုံးကာလ" ဟူသည်မှာ တနှင့်ဂနွေနေ့ပေဒေဖေဖြစ်သော အခန်းငယ် လေးဆယ့်တစ် မတိုင်မီ ဆယ်သုံးကျိပ် အမှတ်အသားပျံ့နှံ့ပြီး ထိုအတိုင်းပင် ပုပ်ရဟန်းမင်းသည် မိမိအဆုံးသို့ ရောက်၍ ကူညီမည်သူတစ်ဦးမျှ မရှိသော အခန်းငယ် လေးဆယ့်ငါးတွင်လည်း နောက်ထပ် "အဆုံးကာလ" တစ်ကျိပ် ရှိသည်။ "အဆုံးကာလ" ကို အခန်းကျိပ်ဆယ်တစ်တွင် စုစုပေါင်း ဆယ်ငါးကျိပ် တည်နေရာချထားသည်။ အခန်းငယ် ဆယ်၏ ခေါင်းစဉ်အကြောင်းအရာမှာ "အဆုံးကာလ" ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်ကို တံဆိပ်ခတ်သောကာလ၌ တံဆိပ်ဖြည့်ဖွင့်ပြထားသော အမှန်တရားများကို ကိုယ်စားပြုသည်။

နောက်ဆောင်းပါးတွင် ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။